

ת"ד 817/11/19 - מדינת ישראל נגד חנה אלישע

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 817-11-19 מדינת ישראל נ' אלישע
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חנה אלישע

הנאשם

הכרעת דין

מבוא:

1. על פי הנטען בכתב האישום ביום 12.7.2019 בסמוך לשעה 09:05 נהגה הנאשמת ברכב נושא לוחית רישוי 23-710-69 (להלן: "**הרכב**") מכיוון רמת רחל לכיוון צור באהר בתחום שיפוט העיר ירושלים, והתקרבה לצומת הרחובות גדוד העבודה צור -באהר.
2. בכיוון נסיעתה של הנאשמת מוצב תמרור 301 (תן זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה לרבות מסילה). באותה עת נהג מר פסח בכר אבנר ברכב נושא לוחית רישוי 29-755-73 (להלן: "**הרכב המעורב**") מכיוון רחוב גדוד העבודה והתקרבה לצומת. נטען, כי הנאשמת נהגה בקלות ראש וברשלנות, בכך שלא נתנה תשומת לב מספקת לדרך, לא צייתה לתמרור 301 בכיוון נסיעתה, המשיכה ישר וכתוצאה מכך התרחשה תאונה בין שני כלי הרכב. רכבה נהדף לכיוון נגרר שעמד בצד הדרך.
3. כתוצאה מהתאונה נוסע ברכב נפגע ונזקק לטיפול רפואי, ושני כלי הרכב וכן הנגרר ניזוקו.
4. לנאשמת מיוחסות עבירות של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א -1061 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), אי ציות לתמרור 301 בצומת, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), התנהגות הגורמת נזק, לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.
5. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 4.3.2020 טענה ההגנה כי היא אינה כופרת בעובדות כתב האישום, אלא שלטענתה ניתן היה לייחס לנאשמת הוראת חיקוק של חוסר זהירות לפי סעיף 21(ג) לפקודת התעבורה חלף עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה. ההגנה אינה חולקת קיומן של יתר הוראות החיקוק שבכתב האישום.

6. נוכח עמדה זו, ובמסגרת הסכמה דיונית בין הצדדים, הוגש חומר החקירה לעיון בית המשפט. סוכם כי על בסיס עיון בתיק החקירה תינתן הכרעת הדין, זאת מבלי שישמעו עדויות בתיק.

פרשת תביעה:

7. הודעה מיום 14.7.2019 מר אברהם פסח- נהג הרכב המעורב: על פיו יצא מקיבוץ רמת רחל לכיוון מסגרייה שבבעלותו הנמצאת מזרחית לקיבוץ. לצורך הגעה למקום עליו לחצות את הצומת. צוין, כי בעת שהתקרב לצומת במהירות של כ- 30 קמ"ש לערך, נתן מבטו לצד שמאל והבחין כי הצומת פנוי, אז נכנס לצומת - החזיר מבטו לחזית והבחין כי רכב מגיע מימין וחוצה את הצומת במהירות מימין לשמאל לכיוון נסיעתו. עוד מסר כי לא הצליח לבלום את רכבו בזמן ופגע בחלק אחורי שמאלי של הרכב עם חזית רכבו. הרכב נהדף אל מחוץ לכביש והתנגש בקרוואן שחנה בצומת, ועגלת הקרוואן הדפה את הרכב חזרה לכביש.

8. נהג הרכב המעורב מוסיף בסיום הודעתו את הדברים הבאים "אנחנו מכירים את הצומת הזאת ואנחנו מדברים על זה הרבה שצריך לשים שם תמרור עצור או כיכר כי זה צומת מסוכן לבאים מהבריכה לא ברור למי הזכות קדימה".

9. דוח פעולה רס"ר כעביה יוסף מיום 12.7.2019 במסגרתו צוין בין היתר, כי קיים שילוט בנתיב נסיעתה של הנאשמת בדבר מתן זכות קדימה, אך לדבריה עצרה והרכב המעורב נכנס מהר לצומת. הוסף, כי השילוט במקום נראה לעין בצורה ברורה. עוד צוין כי לאחר תחקור נהג הרכב המעורב מסר האחרון כי הגיע מכיוון כללי הגדוד העברי והמשיך לכיוון השטח, אך הרכב שהגיע מכיוון בית מלון רמת רחל לא עצר בצומת ופגע ברכבו.

10. סקיצה שנערכה על ידי יניב כהן (להלן: "הבוחן") מיום 12.7.2019.

11. לוח תצלומים: צולם על ידי הבוחן בזירת האירוע (תמונות 1-11).

12. מזכר בוחן מיום 20.8.2019 "קבלת סרטון תאונה ודוח צפייה".

13. דוח פעולה בוחן מיום 12.7.2019.

14. דוח בוחן מיום 12.7.2019: במסקנותיו צוין כי המדובר בתאונת חזית צד בין שני כלי רכב פרטיים בצומת לא מרומזר. נוסע שישב ברכב פונה במצב קל לבית החולים. הרכב יצא מקיבוץ רמת רחל כשבכיוון נסיעתו תמרור 301 המוצב מימין. הרכב המעורב הגיע עם נגרר משמאל לכיוון הגעת הרכב מרחוב גדוד העבודה והתכוון לנסוע ישר לכיוון שטח חקלאי.

15. תנאי הראות והכביש תקינים. כלי הרכב נבדקו ונמצאו תקינים. על פי הממצאים מקום ההתנגשות היה במרכז הצומת. על פי סרטון שצורף לחומר החקירה נראה הרכב כאשר הוא יוצא מקיבוץ רמת רחל ונכנס בנסיעה רצופה לכיוון צור- באהר מבלי להאט, ומבלי לתת זכות קדימה לרכב שהגיע משמאלו. הרכב המעורב התנגש עם חזיתו בדופן שמאל אחורי של הרכב.

16. הרכב סטה ימינה והתנגש עם כנף ימנית אחורית בנגרר בצבע תכלת שעמד קבוע על שול עפר בפינת הצומת.

הנגרר הוזז מעט והרכב המשיך בנסיעה עד שנעצר במרכז כביש צור- באהר.

17. על פי הממצאים קבע הבוחן כי הגורם לתאונה נעוץ בהתנהגות הנאשמת שלא נתנה זכות קדימה לרכב המעורב.

18. סרטון ממצלמת אבטחה של קיבוץ רמת רחל המתעד את התאונה.

19. חומר רפואי מיום 12.7.2019 הנוגע לנוסע ברכבה של הנאשמת.

עדויות הגנה:

20. הודעת הנאשמת מיום 14.7.2019: על פיה באותו היום נהגה ברכב בכביש רמת רחל- צור באהר זו פעם ראשונה בציר שאינו מוכר לה. מהירות נסיעתה כך לדבריה הייתה 30-40 קמ"ש. הנאשמת הוסיפה כי בעת ההגעה לצומת האטה את מהירות נסיעתה ונכנסה לצומת בנסיעה רצופה, אז הגיח רכב מצד שמאל ופגע בה בצומת. כתוצאה מכך, הועף רכבה לצד ימין ופגע בעגלה שעמדה בצד הדרך. נוסע שהיה לצדה נפגע וכלי הרכב ניזוקו.

21. כאמור המחלוקת בין הצדדים הינה מצומצמת ונוגעת בשאלה האם ניתן בנסיבות מקרה זה להסתפק בקביעה כי אופן נהיגתה של הנאשמת, על בסיס החומר שפורט לעיל, מבסס מסקנה בדבר נהיגה בקלות ראש, שמא כמאמר ההגנה -חוסר זהירות בלבד.

דין והכרעה:

22. וזו לשונו של סעיף 62(2) לפקודת התעבורה:

"נוהג רכב בדרך בקלות ראש, או ברשלנות, או במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, אף אם היא פחותה מן המהירות המקסימלית שנקבעה".

23. תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, קובעת כדלקמן:

לא ינהג אדם רכב בקלות ראש או בלא זהירות, או ללא תשומת לב מספקת בהתחשב בכל הנסיבות ובין השאר בסוג הרכב, במטענו, בשיטת בלמיו ומצבם, באפשרות של עצירה נוחה ובטוחה והבחנה בתמרורים, באותות שוטרים, בתנועת עוברי דרך ובכל עצם הנמצא על פני הדרך או סמוך לה ובמצב הדרך".

24. במדרג הקיים ביניהן ניצבת בראש הוראת סעיף 62(2) - נהיגה בקלות ראש, ובנסיבות מקרה זה- נוכח תוצאות התאונה בה נחבל נוסע ברכבה של הנאשמת- יגרור הדבר פסילת מינימום למשך 3 חודשים. מנגד, תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, אינה מופיעה בתוספת השנייה. יחד עם זאת, בתוספת השנייה מופיעה גם העבירה על תקנה 22(א) לגבי "אי מתן זכות קדימה לפי תמרור"- עבירה על ביצועה ההגנה אינה חולקת.

25. עבירה של נהיגה בחוסר זהירות, עפ"י תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, בהקשר לתאונת דרכים, דורשת יסוד נפשי של רשלנות, אם כי ברף נמוך יותר מזו שבסעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

26. ראו לדוגמה: ת.ד. (ירושלים) 4161-11-12 מדינת ישראל נגד ישי ויסמן והפסיקה המצוטטת בו (11.7.13), ת.ד. (ירושלים) 2136/05 מדינת ישראל נ' שוויקי (5.4.05), והפסיקה המצוטטת שם.

27. בעניין שוויקי הנזכר לעיל ציין בית המשפט כי "מטרת הסעיף שבפקודה לשמש במקרים בהם יש עוד יסוד להחמיר מעבר לתקנות גופה". על פיו סעיף הרשלנות שבפקודה מיועד לאותם מקרים בהם קיימת חומרה היכולה לבוא לידי ביטוי במחשבה פלילית גבוהה יותר או נסיבות עובדתיות חמורות יותר.

28. על בסיס עיקרון זה ניתן לומר כי באותם מקרים בהם המדובר בנסיעה זהירה או איטית, שלא לוותה בביצוע עבירות נוספות המבססות מסקנה בדבר רף רשלנות גבוה יותר, אלא בחוסר תשומת לב בלבד, נכון יהיה להסתפק בתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה ולא בחלופה המחמירה שבסעיף 62(2) לפקודה.

מן הכלל אל הפרט:

29. על דרך הכלל ניתן לייחס לנאשם עבירה של "קלות ראש" בנסיבות של "אי ציות לתמרור" (301), אלא שבנסיבות מקרה זה ונוכח העובדה כי החומר שהוגש התקבל כראייה לאמיתות תוכנו- וממצאי המהימנות שבתיק, מצאתי במקרה זה לייחס לנאשמת עבירה של חוסר זהירות בלבד על פי תקנות התעבורה.

30. המדובר בתאונת דרכים שבה הנאשמת נהגה במהירות איטית של כ-30 קמ"ש, והייתה אמורה לתת זכות קדימה לתנועה הבאה משמאלה, זאת בהתאם לקיומו של תמרור 301-המצוי על נתיב נסיעתה, אלא שחוסר תשומת לב, הוביל להתרחשותה של התאונה. אין המדובר אם כן אלא באירוע המבטא נהיגה בחוסר זהירות כאשר רף הרשלנות שלצדו אינו גבוה.

31. בעניין זה יש להפנות לדברי הנאשמת כי היא נסעה על ציר שאינו מוכר לה זו פעם ראשונה, במקום בו גם לדעת נהג הרכב המעורב ניתן היה להתבלבל. דברים אלו אותם ציין בסוף הודעתו מקבלים ביסוס גם מצפייה בסרטון המתעד את כיווני נסיעת כלי הרכב, מיקום התמרור, ואופן התרחשותה של התאונה.

32. נהג הרכב המעורב מסר כי הוא נוסע במקום באופן יומיומי, וחציית הצומת נעשית על ידו לכיוון דרך עפר שם ממוקמת מסגרייה שבבעלותו. לדבריו, המדובר בצומת מסוכן בו נדרש היה לקבוע תמרור "עצור" או בניית כיכר, ואין די בתמרור הקיים, כדי למנוע את התרחשותן של תאונות, כפי שאירע במקרה זה. אף בכך יש כדי לחזק את המסקנה, כי בנסיבות המקרה דן לא נכון יהיה לייחס לנאשמת ביצוע עבירת "רשלנות" מפקודת התעבורה.

33. נוכח כל אלו אני מזכה את הנאשמת, מעבירה של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, ומרשיעה בעבירה של נהיגה בחוסר זהירות, בהתאם לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה.

34. בהעדר מחלוקת בדבר ביצוען של העבירות הנוספות הרי שאני מרשיעה גם בעבירות של אי ציות לתמרור 301 בצומת, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, והתנהגות הגורמת נזק, לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

ניתנה היום, כ"ז אלול תש"פ, 16 ספטמבר 2020, במעמד המאשימה הנאשמת ובא כוח הנאשמת.

